Mizah

İhtiras'ın sofrasında :
Ne duyuyor, ne doyuyor!

ANLAYANA

Kongreler Haftası

Her zaman tasarruf haftası, köycülük haftası, ilk öğretim haftası olacak değil ya... Bu hafta da kongreler haftası oldu. Gerçi tıp kongresile berberler kongresinin birleşmesini hoş karşılamıyanlar bulunabilir; amma tesadüf işte...

Tıp kongresi toplandı. Toplandı da ne oldu? diyeceksiniz. Hiç! evvelâ nutuklar verildi. Sonra raporlar okundu (yâni hangi hastalıktan senede kaç yüz bin vatandaş oluyor, bir kere daha öğrendik) daha sonra misafirler hazırlanan büfede izaz ve ikram edildiler. Kısacası, her kongrede olan şeyler... Bu sene kongre daha kalabalık olmuştur. Ağırlanma ümidinden değil. Doktor çok, iş yok, ne yapsınlar? Böyle cümbür cemaat bir eğlenti fırsatı her zaman ele geçmez ya...

Amma berberler kongresi öyle olmadı. Evvelâ, kongre başkanlığına Ahmet Sükûtî seçildi. Düşünün bir kere. Hem sükûtî, hem berber, hem kongre başkanı! Buna bakıp müzakerelerin sessiz sadasız geçtiğini zannederseniz aldanırsınız. Zaten birbirile telifi kabil olmıyan bu üç şeyin yan yana gelmesi, kongrenin nasıl çorbaya döneceğini gösterir. Nitekim müzakereler sırasında peşkirler savrulmuş, usturalar çekilmiştir. (Jiletler, arama - tarama korkusile saklanmış olmalı!).

Her iki kongre mensuplarına da, bize söz fırsatı verdiklerinden, naçiz teşekkürlerimizi sunarız. İnşallah bizim berber bu satırları görmez (Aksi gibi bizim mecmua her berberde bulunuyor). Görürse beni tıp kongresine havale edeceğine şüphe yok!

Stajdan sonra

İspanyolların biricik kadın boğa güreşçisi Conchita Cintron evleniyormuş diye duydum. Meslekten çekiliyormuş. Boğa güreşi yapmaktansa zengin bir adamla evlenmeyi daha kârlı bulmuş olacak...

Bununla beraber bayanı ayıplamamalı. Yâni mesleğini bıraktı diye değil, evlendi diye ayıplamamalı. Keşke her kadın evlenmeden evvel boğalarla güreşip arslan kafeslerinde onları terbiye ile meşgul olsa... Ne de olsa erkeği idare etmek bir boğayı yenmekten zordur. Conchita'nın evvelki mesleğini bir staj saymak, öküzlerle boğalara ağır gelse bile, erkeklerin gururunu okşar!

— SİVRİSİNEK —

— Okulumuz gayet pratiktir, ne yapacağınızı çabucak öğrenirsiniz!

Artist — İşimiz bittikten sonra benimle sahici bir yemek yer misiniz?

Minicik Hikâye

Rüya!

Papaz Mavro Evangelidis gayet perhizkâr, sert ve insafsız bir zattı. Yeryüzünde onca Allahın emirlerinden başka hiçbir şeyin ehemmiyeti yoktu. Pardon, bir şeyin daha önemi vardı: Temizliğin... Lâkin o da Allahın emirlerinden değil mi idi?

Mavro Evangelidis, yataklı ile Ankaraya gidiyordu. Kompartımanına bir de haham gelmişti. Evangelidisin gözleri yerinden uğradı: Yataklıda bir haham?

Zeki komşusu, papazın düşündüğünü çabucak anladığı için gülümseyerek:

— Cemaat gönderiyor, cemaatin parasile seyahat ediyorum! dedi.

Peki, hoş bir adam olduğu belli. Lâkin kokusu!... Zavallı Evangelidis, sabaha kadar ne cehennem azaplarına katlanmak lâzım geldiğini düşündükçe yüreği daralıyor, midesi bulanıyordu. Hahama bir ders vermeyi kararlaştırdı:

— Aman, dedi, bu gece gözlerimizi açalım, ne rüya göreceksek sabahleyin birbirimize anlatırız...

☆

Ertesi sabah haham sordu:

— Sabahlar hayrolsun komşum, ne rüya yordün akşam?

Evangelidis, fırsatı yakalamıştı. Memnun bir tebessümle:

— Sorma, dedi, rüyamda Yahudilerin cennetine girmişim. Havra gibi kalabalık; muharebe gibi gürültü, kıyamet, çöplük gibi bir koku.....

Haham burada onun sözünü kesti:

— Aman ne tesadüf papaz efendi... Ben da bu gece rüyada hıristiyanların cennetine yirmeyeyim mi? Aman efendim o ne yüzellik... Her taraf yüllük, yülüstanlık, mis yibi kokular içinde.. sessiz, sadasız, cennet yibi, bir yer... Hele kimse olmadığı için sessizlik pek hoştu! Ah dedim, bizim papaz efendi çabucak buraya yelse da sükûna kavuşsa!

— Ablamın sizden evvel beş âşıkı vardı, hepsi beni sinemaya gönderirdi!

— Bak kocacığım, yeni rolüme çalışıyorum!

Cilt 9, Sayı: 224 FİYATI 25 KURUŞ 20 Ekim 1950

Mizah

SAHİBİ: RAMİZ GÖKÇE
ABONE:
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.
Posta kutusu: 255
İdarehanessi: İstanbul, Babıâli Caddesi Vilâyet Hanı. No. 10
Telefon: 20715

★ CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI ★

Gecikmiş itiraf

YAKINDA, gazetelerde şöyle ilânlar görürseniz hiç şaşmayın. «Muhalefet aranıyor!» Biliyorum; her yandan itirazlar yükselecek: Milletçiler, sarıkları boynunlarına dolanarak, sivrilmiş dişlerinin arasından sünneti şerife üzere kırkılmış sakallarına, bamtellerine tükürükler saça saça haykıracaklar:

— Biz? Biz muhalif değil miyiz?

Sabık muktedirler, yâni C.H.P., boynunu bükecek:

— Yirmi yedi sene iktidardan sonra muhalefet yollarında resmen taban tepmiye koyulduk. Asıl muhalif biziz! diyecekler.

Taban tepmek dedim de aklıma geldi:

Vaktile Bağdat şehri için bir münadi lâzım olmuş. İstanbula haber salınmış. Sadrâzam bu mühim devlet meselesile bizzat alâkalanarak her tarafa haberler salmış: «Münadi aranıyor, Bağdat için bir münadi aranıyor!» diye. Aranmış, taranmış da bir münasip kimse bulunamamış.

Derken, günün birinde bu haber Konyaya ulaşmış. Haberi duyan yetmişlik bir ihtiyar derhal yola koyulmuş. Yürüye yürüye dört ayda İstanbula gelmiş. Sadrâzamın sarayına varmış. Veziri görmek istemiş. Böyle toz toprak içinde bir ihtiyarın veziri ne yapacağına bir türlü akıl erdirememişler amma, adam dayatmış:

— Çok mühimdir! diye. Huzura çıkarmışlar. Sadrâzam sormuş:

— Söyle bakalım baba, ne istiyorsun?

— Efendim. Ben Bağdat için bir münadi aradığınızı duydum. Bunun için Konyadan kalktım, yürüye yürüye geldim...

— Vah vah... Amma biraz geç kalmışsın!

İhtiyar kızmış:

— Canım, demiş, ben de işe talip olmıya gelmedim a... Fazla ihtiyar ve yorgun olduğum için artık böyle bir iş kabul edemiyeceğimi söylemiye geldim!

Halkçılar da dört sene uğraştıktan sonra galiba:

— Canım, diyecekler, bizim de maksadımız zaten muhalefet yapamıyacağımızı göstermekti!

— MİZAHÇI —

Sayım gününde:

— Ne iş yaparsınız?
— Devlet düşkünüyüm!

HER HAFTA BİR TANESİ:

Dil - i Mecnun

Radyoda bir ses (herhalde sahibinin sesi); nüfus sayımı hakkında halka ders veriyor:

— Kapınıza gelen memur «Evinizde hangi dili konuşuyorsunuz?» derse doğru söyleyiniz. Meselâ rumca ise rumca, arapça ise arapça, lâzca ise lâzca deyiniz!

Memleketimizde, bazı ukalâlar tarafından son zamanlarda kullanılan çağataycayı duymuştuk amma, lâzca adında bir dil konuşulduğunu işitmemiştik.

Halkımıza tavsiye ederiz: Kendilerine ders vermiye kalkan ulemamıza dil çıkarmayınız!

Tek Keramet

Şunun bunun

Farkı yok âlem-i imkânda olan, olmıyanın
Affa bel bağlıyanın, ırz-ı serâpâ olanın

Güleriz ağlanacak haline hep birlikte
Gökte yıldız arayıp düzde apansız kayanın

Ne kütükler dikilirken yeniden meydane
Devrilip gitmesi haksızlık olur bir fidanın

Yirmi beş lâyiha yazmış deniyor üç ayda
Var mıdır benzeri Mecliste ya Şevket Mocan'ın

Ne sefer kısmet olur Parise, yahut ne gelir
Bize bir kürkü olan yolcusu, bak, Ankara'nın

Şarkı, taksim geçiyor Kufralı Kassim dediler
Onu sarmaz dahi kürdilî hicazkâr, inanın!

Sade tekzip ediyorlar şaka, ciddî, ne desek
Hep beyanat alalım, kıymeti artsın yalanın!

Dertlidir şimdi Yamak, göz dikerek ardından
Kırıtıp şöyle geçen son moda birkaç bayanın

YAMAK

Gayrı Resmî İlânlar

SAYIN HIRSIZLARA

İstanbulun en kalabalık caddelerinden birinde pek yakında bir mücevherci mağazası açacağım. Bir aydanberi gazetelerle adını ve yerini ilân ettiğim mağazamın vitrininde dünyanın en kıymetli elmas ve pırlantaları, saatleri, kolyeleri ve sair mücevherleri teşhir ve nazarı iştihanıza arzedilecektir. İki gün sonra açılacak olan mağazanın vitrinini satış yapmadan soyma işi aranızda müsabakaya konulmuştur. İlgili gece hırsızlarına ilân olunur.

Not: Vitrin camının kalınlığı yarım santimdir.

Mücevherci Safoğlu

İZMİR BELEDİYESİNDEN

İzmirdeki Şehir Tiyatrosu İstanbuldaki emsali gibi yeniden teşkil olunacaktır. Bu itibarla eski aktörlere garazı olanlarla tiyatro heveskârı bilcümle kahveci çırağı, aşçı yamağı, ortaokul mezunu aylakların belediyemize müracaatları.

MALATYA VİLÂYETİNDEN

Vilâyetimiz dahilinde olmak şartile İsmet İnönü'yü duvarlara asılı olarak keşif ve ihbar edeceklere mükâfat verilecek ve eğer resmî bir makamda keşfolunursa makam sahibi azlolunup vazifesi muhbire devredilecektir. Hemşerilerin gayrete gelmeleri lüzumu ihtar olunur.

Son günlerde artan suçları önliyecek tedbirler!

Marshall — Bizde öyle geniş bir hürriyet vardır ki, her isteyen Truman'ın aleyhinde bulunabilir!

Stalin — O bir şey mi? Bizde Truman'ın aleyhinde bulunmak mecburidir!

Edebiyatçı bir kocakarı

İdarehanede oturuyordum. Kapı açıldı. Altmışlık bir kadın girdi.

— Buyurun! dedik.

— Efendim, dedi, şikâyete geldim. Mahalleye çöpçü uğradığı yok. «Mârı sermâdideye Rabbim güneş göstermesin!» Hepsi demokrat oldu çıktı. Sokaklarda kokudan geçilmiyor. Halbuki «Olmaya devlet cihanda bir nefes sıhhat gibi!» Bir sustuk, iki sustuk. Bizi sessiz buldular amma, o Vali beye benim tarafımdan «Allaha sığın şahsı halimin gazabından — Zira yumuşak huylu atın çiftesi pektir!» deyin!

— Hay hay valide hanım, dedim, siz merak buyurmayın, yazarız.

— Sakın yanlış yazmayın ha... Bak, meşhur şair Fuzuli ne demiş? «Kalem olsun eli ol kâtibi bedtahririn...»

— Söz veriyoruz. Yanlış yazmayız. Merak etmeyin.

— «Âyinesi iştir kişinin, lâfa bakılmaz»!

— Canım efendim, merak etmeyin dedik ya... Ne mahallesi?

— Hürriyet mahallesi. Hani Namık Kemal merhum «Ne efsunkâr imişsin ah ey didarı hürriyet — Esiri aşkın olduk, gerçi kurtulduk esaretten!» demişti.

— Ne sokağı?

— Gül sokağı. Hani Şinasi merhum «Koyamam kargayı bülbül yerine — Çiçek acmış dikeni gül yerine» demişti. Hattâ gül üzerine «Gülü tarife ne hacet ne çiçektir biliriz» den tut, «Bülbül güle gel gül dedi gül gelmedi gitti — Bülbül güle gül bülbüle yâr olmadı gitti!» sözüne kadar neler söylenmemistir. Size öğretmek haddimiz değil amma...

— Estağfurullah valide hanım...

— Ben sizin valideniz değilim. Sizin valideniz vatandır. Süleyman Nazif merhum «Unut felâketi sahsiyenin sebebini — Fakat felâketi affetme validen vatana» buyurmustur.

— Doğru hemşire..

— Ben sizin hemşireniz de değilim. Neden beddua ediyorsunuz? Fikretin hemşiresi için «Biz çocuktuk, seni defneylediler — Bivefa kumlara bikayıt eller» dediğini bilmiyor musunuz?

— Maşallah, ağzınızdan vezinli, kafiyeli sözler düşmüyor...

— Terbiyesiz. Ben eşek miyim? Eşekle tilki hikâyesinde tilki eşeğe «Eyler irfanını ima o sehangû gözler — Yakışır ağzına mevzun ve mukazzi sözler» der.

— Hâşâ.. Öyle demedim. Maksadım...

— «Herkesin maksudu bir amma rivayet muhtelif»

— Hayır. Yâni saydığınız eserler...

— «Eğer makul eserse mısra bir ceste kâfidir»

— Edebî sermayenizden..

— «Edip olur kişi sermayei hayâsı kadar»

— Be kadın, nefes al, ne belâ imişsin sen?

— «Herkese gelmez belâ erbabı istihkak arar»

Kocakarıyı tuttuğum gibi: «Sana dar gelmiyecek makberi kimler kazsın?» diye kapı dışarı ettim.

ALIŞ VERİŞ

İki ressam konuşuyordu.

Biri:

— Nasıl, bir şeyler satıyor musun? diye sordu.

Öteki cevap verdi:

— Evet. Sıra ceketi satmıya geldi.

HESAPSIZ İŞ

Misafir ev sahibine sordu:

— Oğlunuz ne kadarlık, efendim?

— Yedi aylık, teyzesi.

— Ya? Peki, ondan daha küçüğü yok mu?

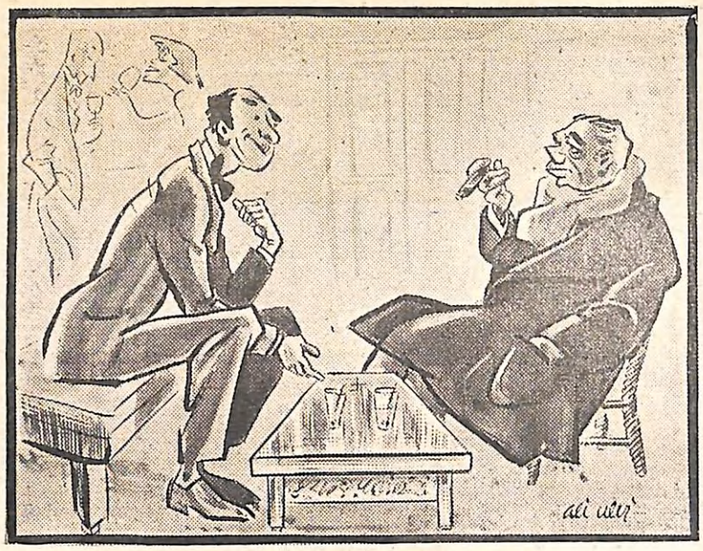

— Çok dürüst ve ehliyetli bir arkadaştır.

— Yahu iki gün evvel aleyhinde söylüyordun?

— Evet amma dün C.H.P. den çıktı D.P. ye girdi!

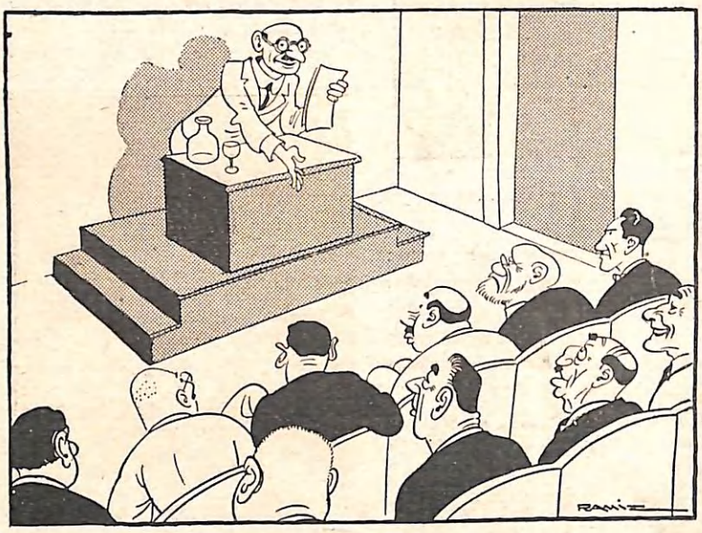

Belediye Meclisinde:

— Aziz arkadaşlar, imara nereden başlasak?

— Üstümüzden;

KADIN MÜTEHASSISI

Dr. Hazik Tezbiçer

Avrupada yaptığı meslekî seyahatten dönmüş ve hastalarını kabule başlamıştır. Yakında hanımı her nevi toplantıya en son Paris modası tuvalet ve kürklerle iştirak edebilecektir.

Not: Vizite ücretlerinde zaruri hayat pahalılığı dolayısile küçük bir zam vardır. Doktor bu fiat farkını yeni icat enjeksiyonlarla karşılamayı taahhüt eder.

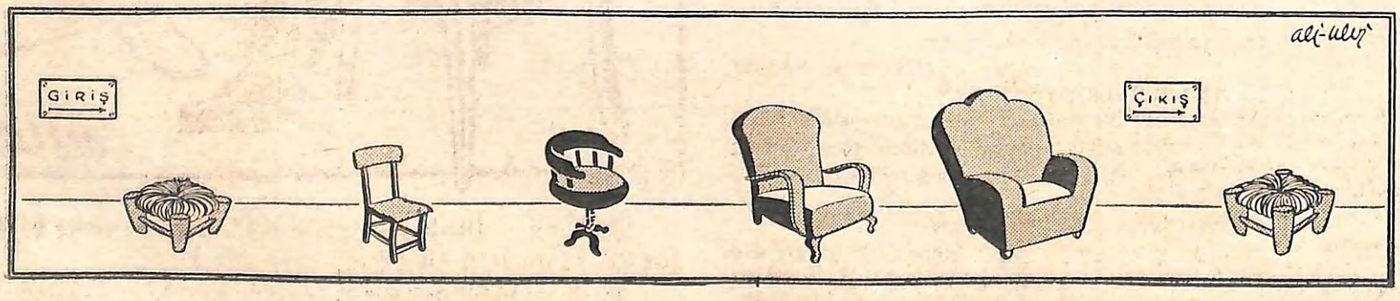

Politika mesleğinde barem!

TANIDIKLAR ANSİKLOPEDİSİ

Rasim Akyaşar

AKYAŞAR, Rasim — Kömürlükte dünyaya geldiği rivayet olunursa da hilâfı hakikattir. Belki de elyevm Kömür Tevzi ve Satış Müessesesi Müdürü oluşundan galattır. Eski harbiyelilerdendir. Özü sözü doğru, tok, enerjik bir asker emeklisidir. Nükteli konuşmaları ve sıcak tavırlarile kömürsüz vatandaşlar üzerinde bile sıcak bir tesir bırakır. Bu sebeple, kömür almakta müşkülâta uğrayıp ayazda kalanlar Akyaşar'ın bir defa yüzünü görmekle onun sıcak samimiyetinden bir kış istifade ederler.

Kömür gibi insanın yüzüne kara olmıya pek müsait bir maddenin içinde olup da ak yaşar bir zat oluşu kendisinin temizlikte titizliğini göstermiye kâfidir. Darısı dostlar başına!

ATAY, Falih Rıfkı — Artık sadece muharrirdir. Halbuki vaktile ne değildi ki... Eski defterleri fazla karıştırmak doğru olmamakla beraber şu kadarını söyliyelim ki, Atay kalem üstadıdır. Her mevzuda kalem oynatmakta mehareti kâmilesi vardır.

Bir zamanlar askerliğe merak sardırmış, Cemal Paşanın refakatinde Zeytindağına karargâh kurmuş, evlâdı vatanın nasıl öldüklerini dağ tepelerinden seyretmiştir. Bir zamanlar inkılâpçılık damarları kabarmış, bu sefer Atatürke intisap ederek Ankaraya postu sermiştir. Atay ismi, atla veya atmakla karabetinden ziyade büyük Ataya nisbetini göstermek üzere alınmıştır. Gaflet buyurulmıya. Uzun müddet Ulus ceridesinin başyazarlık makamında kalem oynatan Atay, devirler değişip demokrasi gelince, hattâ daha evvel koltuktan sandalyaya tenezzül etmişti.

Falih Rıfkı Atay iktidar sofrasındayken

Dişlerini fazla keskin buluyorlardı. O da traşa razı olmadı. Bunun üzerine makamını terketti.

Kendisi eskidenberi Cumhuriyetçidir. Nitekim son karargâhı yine Cumhuriyet gazetesi olmuştur. Halkçıdır. Halkla temas etmekten zevk duyar. Particidir. Kendi partisini tutmakla meşhurdur.

Atay, canı sıkıldıkça seyahat eder. Seyahat hâtıralarını kitap diye yayınlar. Yakında yine uzun bir seyahate çıkacağı ümit edilmektedir.

Eserleri:

«Benim Akdeniz», «Tuna kıyıları», «Zeytin çekirdekleri dağı», «Moskova ve Ankara yaklaşması», «Taymis gazetesinin kıyısında» ilh..

AYBERK, Nuri Fehmi — (Göz hekimi. Muayenehanesi Türbededir, gözünüze ilişir de bizden selâm götürürseniz iskonto yapar. Bu satırlar reklâm tarifesine tâbi değildir).

On dokuzuncu asırda doğmuştur. Pederinin Halepte defterdar idüğü zannedildiği cihetle ne idüğü bellidir. Küçük yaşlardayken açıkgöz olduğunu aynadan keşfederek doktor olmak için Askeri Tıbbiyeye girmiş, başkalarının da gözünü açmak için göz hekimi olmuştur. Mektepteki şöhreti (Nuri Bağdat) idi. Hattâ doktor çıkar çıkmaz soluğu Bağdatta alması dolayısile gözden düşmüşse de yanlış hesabın Bağdattan geri döneceğini İstanbula avdetle isbat etmiştir. Maamafih el'an Bağdadı imarla meşguldür.

Trahom mücadelesindeki gayreti kendisinin tekrar göze girmesini sağlamıştır. İman tababetlerinde doktorların apartıman yapması moda olduğundan müşarünileyh de göz nuru ile bir bina inşa ettirmişlerdir. Kendi darielerini de, daüssılaya müptelâ olduğundan, arabesk usulile döşenmiştir. Âlim ve nüktedan bir zat olduğu Babıâliden çok geçmesinden bellidir. Bu yüzden kendisine gazetecilere mahsus bir de sarı kart verilmiştir (Karantine kartı zannolunmıya). Elyevm Haydarpaşa Nümune Hastahanesi Başhekimidir ve elhak nümune olacak bir tabibi haziktir. Allah gözden saklaya.

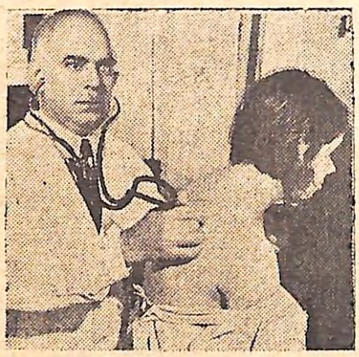

Nuri Fehmi Ayberk hastasının her tarafile meşgul olurken

AYLA, Safiye — Yıldız olduğu ve aylarla gezdiği için Ayla adını almıştır. Çağlayanda, Darülmüallimatta yetişmiştir. **Okutmıya** hevesli iken ufak bir tertip hatasile **okumayı** tercih etti. Bundan dolayı sesi bir çağlayan kadar gürdür. Eskiden güzel mevlût okurdu. Sanatkârlardan delideryalı, yâni deryadil bazı karayağız delikanlıların vaktile hayli canına okumuştur. Kendisi de son derece ehlidil, zeki, sanata aşina bir hatundur. Rağbeti umumiye spor üzerine döndüğü zaman o da sanatını bu sahada göstermiye merak sardı.

«Utlıbül'ilme minelmehdi ilelâhd» hadisi şerifine uyarak Konservatuara dahi talebe yazıldı. Orası da hoş Konservatuar olalı bu kadar usta bir talebe görmemiştir. Sesi gittikçe ilâhileştiğinden fânilerden el çekerek ilâhlar bezmine rağbet gösterdi ve nihayet Peygamber sülâlesinden bir şerif olan Rabbül'ud'un kara sevdaya tutulması üzerine kendisile mes'ut bir izdivaç yaptı.

Bu mes'ut ânın hâtırası olarak, kimseye vermediği resmi bize hediye etmiştir. Sahnede kâh çağlayacak, kâh ağlayacak kadar duyarak okuyan Aylanın en sevdiği şarkılar «Karabiberim, badem şekerim» türküsü ile «Severim her güzeli senden eserdir diyerek» şarkısıdır.

Safiye Ayla

İLAN

Kendilerini dostumuz olmak şerefile mübahi gören tanıdıklardan diğer rüfeka arasında bir an önce yerlerini almak dileyenlerin resimlerini göndermekte acele etmeleri rica olunur. Dostumun dostu benim de dostumdur kavli meşhurunca tanıdıkların tanıdıkları da bu ilânı davetiye telâkki edebilirler.

Güngör fırtına nasıl kaçırıldı?

Beşinci güzel Güngör Fırtına dün yalnız Mizah muharririle hususi bir basın toplantısı tertip etmiş ve gazetelere dedikodu mevzuu olan kaçırılma hâdisesinin içyüzünü şöyle anlatmıştır:

— «Güzellik müsabakasında birinci değil de beşinci gelişim fena halde âsabıma dokundu. Ben ötedenberi gezdiğim, yürüdüğüm yerlerde erkeklerin başını döndürmiye alışmışımdır. Jüride bulunanlar da ne biçim erkeklermiş? Anlıyamadım gitti. Baktım ki müsabakada ismim etrafında hiçbir hâdise olmadı, bunun üzerine zaten genç kızlık çağına geldiğim için evlenmiye karar verdim. Annem beni ille görücü usuliyle evlendirmek, her gelene çıkarıp beğendirmek istiyordu. Bu yüzden kendisini mahkemeye de verdim ya... Hangi asırdayız efendim? Şimdi kızlar kalabalık içinden gözüne kestirdiklerini kolundan tutuklarını gibi koca diye alıp götürüyorlar. Tabiî kadınlığım ne de olsa benim götürülmemi icap ettirir. Bu sebeple evleneceğim delikanlıyla anlaştım. Bir gün geldi, otomobiliyle beni aldı. Sandıktan oy kaçırır gibi (babası eski C.H.P. lidir çünkü) evine götürdü.»

Muharririmizin «Peki amma evinizden eşya ve mücevher götürmüşsünüz?» sualini, Bayan Fırtına, hışım gibi esip tozarak şöyle cevaplandırmıştır:

— «Evet. Eskiden ağırlık derler bir şey vardı. Gelin olan kız beraberine alırdı. Bense pahada ağır fakat yükte hafif şeyler aldım. Amma onlar annemin değil, hepsi benimdir. Esasen annemin yegâne kıymetli mücevheri benim.»

Şimdi ne yapmak tasavvurundasınız?

Bayan Güngör, güzel gözlerini tatlı hayallere doğru süzdü (Esat Mahmudun romanlarından alınmış bir cümledir, itiraf ederiz) ve dedi ki:

— «Orasını müstakbel kocam bilir. Herhalde artık Fırtına olmaktan çıkıp Meltem haline geleceğimi tahmin ederim. Bilemezsiniz onu görünce ne kadar yumuşuyorum...»

Beşinci güzele veda ederken o hâlâ istikbale ait hayaller kuruyordu.

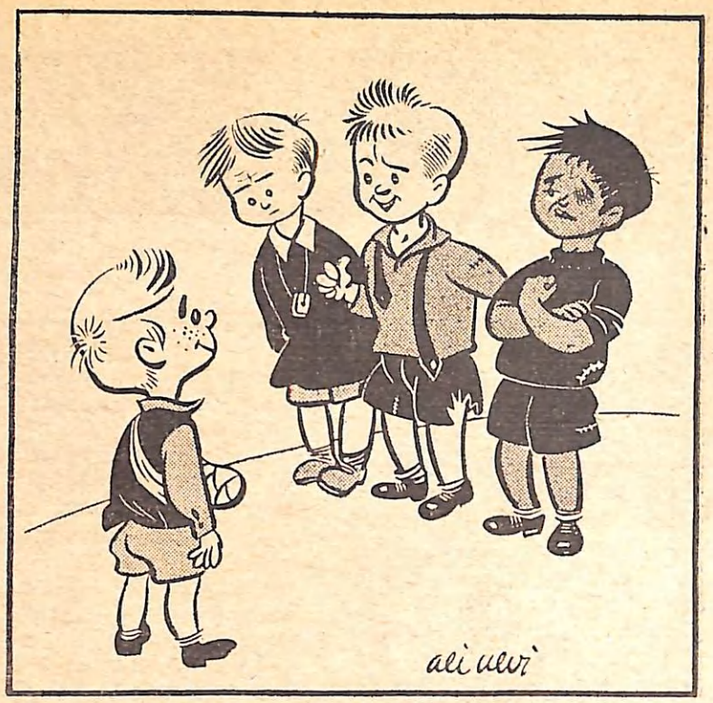

— Hadi gel, particilik oynıyalım...
— İstemem... Demin oynadık ya!

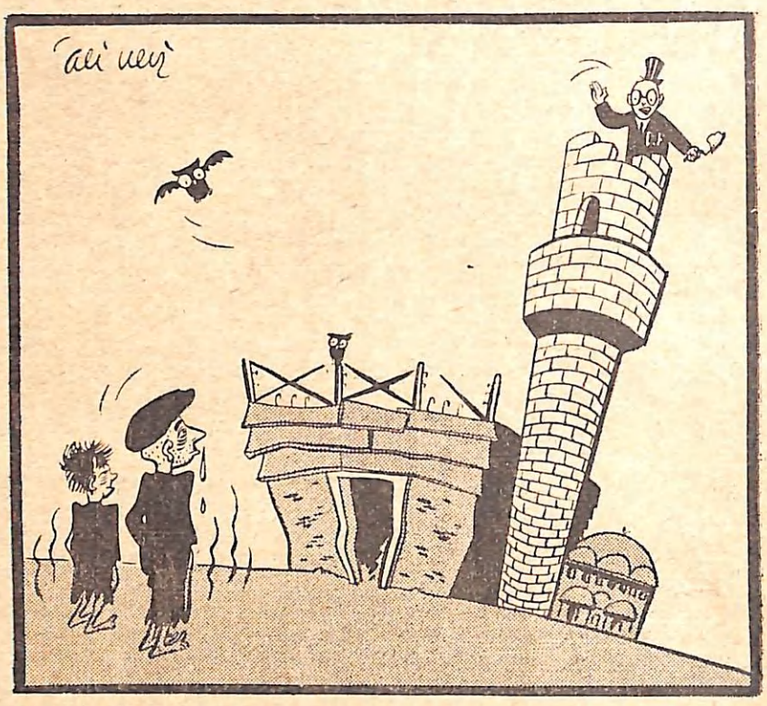

D.P. — Eh... İşleri sıraya koyduk; artık yaşadınız demektir!

İLK VE SON

İki evli arkadaş birbirlerine dert yanıyorlardı:

— Benimki daima son sözü kendisi söylemek ister...

Öteki içini çekti:

— O bir şey mi, birader! Benimki ilk sözü de kendisi söyler! İlk sözü bana bıraksa ben bilirim ona söyliyeceğimi...

İSBAT

Dalgın profesör, tatbikat dersinde bir sineğin kanatlarını yoldu. Sonra hayvanı masanın üzerine bırakıp emretti:

— Uç bakalım!

Sinek, tabiî, uçamadı. Profesör dâvasını isbat etmişti:

— Gördünüz mü? dedi. Demek ki kanatları koparılan sinek sağır oluyor, verilen emri işitmiyor...

AYIKLA PİRİNCİN TAŞINI

İki çocuk birbirlerine nisbet veriyorlardı:

— Senin annenlen baban sahici annenle ababan değil ki! Onlar seni sonradan alıp evlât edinmişler...

— Daha iyi ya, enayi! Onlar bütün çocukların arasından beni seçmişler. Halbuki senin annenle baban Allah ne verdiyse katlanmak zorunda kalmışlar!

TEMENNİ

Hatice Süreyya bir arkadaşına sordu:

— Kadınların bulmamak ümidile aradıkları nedir, bilir misin?

— Hayır. Nedir?

— Çorap söküğü.

YALAN

Ruhiyatçı ŞekipTunç hayattaki tecrübelerini nalatırken şöyle diyordu:

— Birisi bana bir şey söylerken gözümün içine baktı mı anlarım ki yalan söylüyor...

Dinliyenlerden biri itiraz etti:

— Peki amma, derler ki yalan söyliyen insanın yüzüne bakamazmış...

Şekip Tunç güldü:

— İnanma, azizim, inanma! Onu da yalancılar uydurmuştur.

DEHA!

Âlim geçinen birinden bahsediyorlardı. Hayranlarından biri onu medhe kalktı:

— Aman efendim! Öyle harikulâde bir adamdır ki o! Bilgi deryasının derinlikilerine dalmış...

Dinliyenlerden biri onun sözünü tamamladı:

— ... Ve kupkuru çıkmıştır!

HANGİSİ?

Balo sabahı adam karısına sordu:

— Dün gece bahçenin karanlığında öptüğüm sendin, değil mi? Sakın yanlışlık yapmış olmıyayım?

Kadın sakin bir tavırla sordu:

— Saat kaçta?

TERSİNE

Fizik imtihanında talebe: Helikopter nasıl şeydir? suali karşısında kalınca:

— Bisiklet nasıl şeydir, bilirsiniz, değil mi, efendim? dedi.

— Evet. Ne alâkası var?

— Hiçbir alâkası yok, efendim. Helikopter onun tam tersidir!

Bir resmin macerası

Yazan: VİR GÜL

ATEŞ HAMDİ yine iyi bir vurgun vurmuştu. Kalkmak üzere olan tramvaya dört elle sarılanların arasına karışmış: «Dur, ağabey, şuracığa tutunayım...» falan derken... elini bir hacıağanın koynunda bulmuştu.

Ondan sonra yere atladığı gibi çızlamı çekmiş, kapağı bir birahaneye atmıştı.

Cüzdanı ancak orada gözden geçirmiye imkân buldu: Bin beş yüz «kusur» papel, bir iki bono, üç borç senedi, bir de... Güzel bir kadının resmi.

Ateş Hamdi pişkinin pişkini idi amma, kadın bahsine gelince pek yufka yürekliydi.

Kendi kendine: «Kolay» diyordu. «Bin beş yüz «kusur» papeli eritmek bir şey değil. Üç, dört günlük iş. Senedi, sepeti de cüzdanla beraber yakarız, izi bile kalmaz. Fakat şu kadının resmini ne yapayım? Pek de kıyak bir karı be! Ahu gibi gözler, lokum gibi dudaklar, kaymak tabağı gibi bir gerdan... Yeme de yanında yat, canına yandığım!»

Ateş Hamdi'nin yine şairliği tutmuştu. Resmi karşısına almış, gözlerini kadının gözlerinden ayırmadan, kadehleri birbiri ardına yuvarlıyor, sigarasını savurarak söylenmesine devam ediyordu:

— «Ah benim şu yufka yüreğim yok mu! Kadın görür görmez yelkenleri suya indiriyor. Bir gün olacak beni batıracak amma, ne çare! Kadına ezelden vurgunum, Allah belâsını versin!»

Fotoğrafa bir kere daha bakıp eline aldı, ceketinin yan cebine soktu. Elini de cebinden çıkarmıyor, o vaziyette: «Ne yapsam... Ne yapsam ben bu resmi acaba?» diye düşünüyordu.

— «Atsam, olmaz... Yaksam, gönül razı değil...» teranesile kafa patlatır dururken o dumanlı kafasında bir fikir belirdi.

Kadehi bırakıp sağ elini masanın üzerine vurarak:

— «Tamam!» dedi. «Buldum! Yaşasın aklım!»

Bulduğu hakikaten güzel bir usuldü. Bu suretle, resmi yırtmadan, atmadan, yakmadan başından defedebilecekti.

Şimdi, memnun, kendi kendine gülümsüyor ve içinden: «Tuh be!» diye söyleniyordu. «Kadının canlısından korkmam da, beni ele verecek diye, şu cansız resim parçasından korkuyorum ha! Onu suya sabuna dokunmıyacak bir şekilde başımdan atayım da görsün! Ne şiş yansın, ne kebap!»

!

! !

Ateş Hamdi'yi orada bırakalım, biz başka tarafa gidelim.

Komisyoncu Hasan Yüzdeüç'ün evi. Bey o sabah erken kalkmış, karısına: «Bugün çok işim var, öğle yemeğine belki gelemem, beni bekleme. Akşama da Ankaraya gidiyorum. Cumaya ancak gelirim» diyordu.

Karısı evvelâ hiç sesini çıkarmadı. Ortaya gergin bir sükût çöktü. Sonra kadın: «Peki» dedi. «Güle güle.»

O kadar mı? O kadar.

İşte bu, bizim Yüzde üççü Hasanın içine dert oldu. O gün akşama kadar, binbir iş peşinden koşarken içi içini yiyor:

— «Eskiden karım beni güle söyliye uğurlar, hele uzak bir yere giderken boynuma sarılır, beni uzun uzun öperdi» diyordu.

Demek ortada değişen bir şey vardı!

Binbir işini, kalbi binbir parça bir halde, binbir müşkülâtla halletti ve, akşam üzeri bir birahanede karnını doyurup Ankara ekspresine zor yetişti.

?

? ?

Hacıağa salkım saçak giden tramvayın — kendi tabirile — kulpunu eline geçirip asıldıktan sonra, omuz vura vura, yavaş yavaş içeri sokulmuş, nihayet ortadaki salona varmıştı. Köprü üstünde yolcuların üçte biri indikten sonra oturacak yer bile buldu.

Biraz nefes aldıktan sonra, ineceği yere geldi. Ön kapıdan kolayca indi. İki, üç adım yürüyüp, sevgilisiyle buluşacağı gazinoya girdi.

«Cağara» yaktı ve... Beklemiye kalmadan nazenin göründü.

— «Safa geldin, canım.»

— «Safa bulduk, şekerim...»

Derken hacıağa — alışkanlıkla olacak — cebini yokladı: Eyvah! Cüzdan yok.

Sağ cebini, arka cebini, hattâ yelek ceplerine varıncıya kadar bütün ceplerini aradı: Cüzdan yok! Paralar uçmuş!

— «Şimdi ne ... yiyeceğim!» diye içinden bir küfür savurduktan sonra işi sevgilisine açmak zorunda kaldı.

Bereket versin, kadın tok gözlü, görmüş - geçirmiş, parada pulda gözü olmıyan bir insandı.

— «Zarar yok, şekerim» dedi. «Masrafı ben veririm. Şöyle ucuzca bir gazinoya gidip birer kahve içeriz. Olmaz mı?»

Böyle ikrama can kurban!

Kalktılar, ucuzca bir gazinoya gidip o akşamı akşam ettiler. Ne olduysa hacıağanın bin beş yüz papeline olmuştu.

Fakat bizim hacı ona da yanmıyor:

— «Cüzdanda senin fotoğrafın vardı, Kevser» diyordu. «Ya gocanın eline düşerse?»

Kevser geniş yürekliydi:

— «Merak etme, ağam» dedi. «Nerdeeeen düşecek! Boş ver!»

!

! !

O gece tren hâdiselere boş verip dolu dizgin giderken Hasan Yüzdeüç, biraz kestirmek üzere uzandı ve başucuna astığı pardesüsünü üzerine almak istedi.

Eli yanlışlıkla iç cebine gitti ve parmakları bir şeye ilişti. Alıp baktı: Karısının resmi!

— « Bana eskisi kadar muhabbet göstermiyor diye karımın günahına girdim» diyordu. «Bak beni nasıl düşünmüş! Üç günlük hasret esnasında kendisini hatırlayıp teselli bulayım, diye gizlice bir fotoğrafını cebime koymuş! Ah benim şeker karıcığım...»

Kocasının Ankara seyahatinden dönüşte kendisine karşı olağanüstü bir sevgi ve alâka göstermesinin sebebini Kevser hanım bir türlü anlıyamıyordu. Hele, hacıağaya verdiği resminin nasıl olup da kocasının cebine girdiğini düşündükçe aklı çıkacak gibi oluyordu.

Fakat düşünen sade o mıydı ya! Bizim Ateş Hamdi de, bin beş yüz papeli çoktan yemiş bitirmişti. Yalnız, «Birahaneden çıkarken kapının yanına asılı pardesülerden birinin cebine soktuğum o kadın resmi şimdi kimbilir nerede?» diye düşünmekten kendini bir türlü alamıyordu!

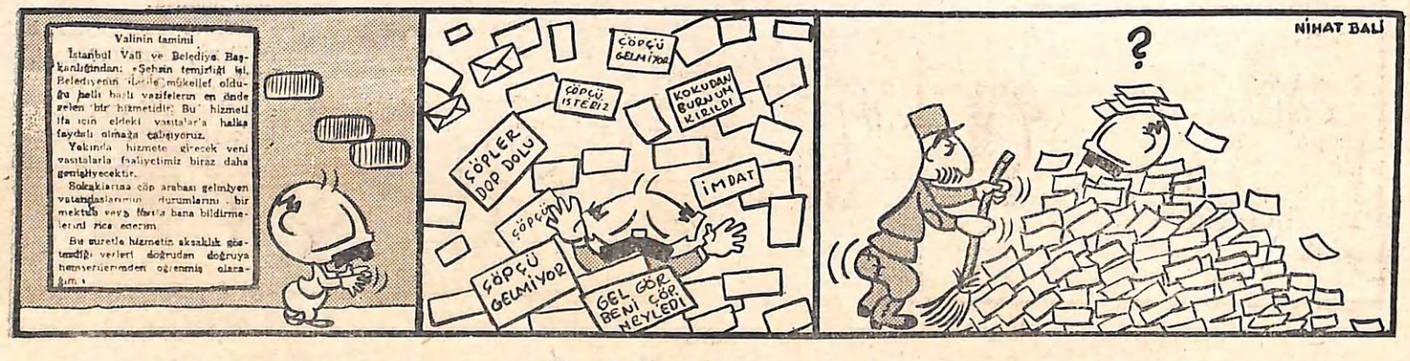

Küçük Valinin maceraları!

Çömezin Röportajları: 224

Sayıma dair

Çizen: Ramiz

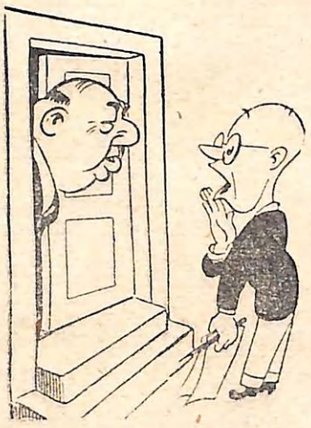

Çömez — Nüfusunuzu sorabilir miyim?

C.H.P. li — Nüfuzum kalmadı ki!

Çömez — Çocuklarınız var mı?

Muhalif — Var amma hepsi hayırsız çıktı!

Çömez — Ayda ne kazanırsınız?

Vurguncu — Maliyenin bildiğine Belediyenin bildiğini çarptıktan sonra on bin ilâve et!

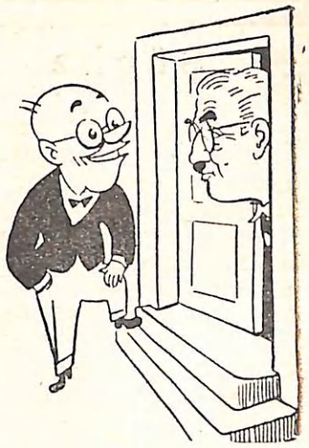

Çömez — Kaç kişisiniz?

Divan üyesi — Eskiden kalabalıktık, şimdi yanlız kaldım!

Çömez — Ev sahibi misiniz, kiracı mı?

Vatandaş — Göçebeyiz!

Çömez — Neyle geçinirsiniz?

Şoför — Hava parasile!

Çömez — Kaç yaşındasınız

Bobstil — Yirmi sekiz amma malûm!

Çömez — Ne iş yaparsınız?

Açıklar livası — Emekliyim!

Bakanların basın toplantıları

Dışişleri · Maliye · Ulaştırma

Sene 1 — Sayı 22 20 Ekim 1950

Mizah

Ayrıca satılmamakla övünür, haftalık ciddî gazete

PERİ

Zevk mecmuasıdır.

4

Önemli ve kârlı müsabaka kuponu

Mecmuamızın açtığı en güzel tırnak müsabakasına ait tafsilâtı gelecek sayımızda bulacaksınız! Dehşetle bekleyin!

Şüphe

Akıl bu ya... Şimdi de tutmuşlar, iktidarın müsbet icraatını kendilerine malederek «işte memleket rüşdünü isbat etti. Demokrasiyi biz tesis ettik. Bizim zamanı saltanatımızda tatbikatına başlanmıştı. Şimdilik muvaffakiyetle devam ediyorlarsa sebep bizim eserimiz olmasıdır» diye övünüyorlar...

Memleket elbette rüşdünü isbat etmiştir. Reşit olmasa onları başından atar mıydı? Bunca eser, onların değil memleketin eseridir...

Vaktile adamın birinin bir türlü çocuğu olmazmış.. Eşi dostu da kendisine mütemadiyen takılırlar, baba olma kabiliyetinden şüphe ederlermiş. Evlendikten yirmi sene sonra nihayet adamcağızın bir çocuğu olmuş. Bu haberi arkadaşlarına öyle bir sevinçle yetiştirmiş ki, kerameti kendinden bilmesine âdeta içerlemişler.

Hattâ, adamcağız dayanamamış:

— İşte demiş, görüyorsunuz ya, karım nihayet doğurdu!

Arkadaşlarından biri:

— Ne telâş ediyorsun yahu? demiş, karından şüphe eden yoktu ki!

Sabık iktidar ve lâhik muhalefet telâşlanmasın! Milletin kabiliyetinden zaten kimse şüphe etmiyordu!

— * * —

AMERİKANİZM

Şanlı demokrasimizle yeniden kalkınmaya başlıyan milli ekonomi hislerimiz son zamanlarda alıp yürüyen Amerikan taraftarlığile şiddetle mücadeleye başlamıştır. Bu meyanda Amerikan sigarası içen vatandaşların ağır cezalara çarptırılması suretile Tekel İdaresinin varidatı arttırılacak ve 154 milyonu bulması muhtemel bütçe açığımız kapatılacak, millî servetin duman halinde havaya uçması önlenecektir. Fakat milli vapurlarımızın ötesinde berisinde saklı olup kıyılarımızdan biraz açıldıktan sonra Türk sigarası yerine vatandaşlara 120 kuruşa ayni Amerikan sigaralarını satanlar hakkında — karasuların dışında cereyan ettiği için — ayni kararın tatbik edilemiyeceği anlaşılmaktadır.

Tesirli naylon takma dişler

Marşal yardımından, memlekette muhalefeti kalkındırmak maksadile Amerikan mamulü naylon takma diş takımları gelmiştir. Bu hususta bir basın toplantısı yapan Marşal yardımı Türkiye nâzım ve tatbikat plânı başkanı Russel Dorr muhabirimize demiştir ki:

— Eski dişlilerden Falih Rıfkı hariç, muhalefetin ne kadar dişleri sökülmüş âzası varsa hepsine bu yeni standard takımlardan birer tane dağıtılacak ve muhalefetin kalkınması sağlanacaktır.

Niyetimizin ciddî olduğunu ayrıca açıklamak vazifemizdir.

İSTER İNAN, İSTER İNANMA

Son iki saat zarfında İstanbulda hiçbir zabıta vak'ası, kaza, cinayet, yaralama ve soygunculuk vukua gelmemiştir. Makamı aidi kimi tebrik edeceğinde mütehayyirdir.

YURDDA SAYIM, CİHANDA SAYIM

İki gün sonra bütün yurdda sayım yapılacaktır. Vatandaşların sayım memurlarını tehdit ederek nüfus saklamamaları, sokağa çıkıp havaya silâh atmamaları için hususi surette yetiştirilmiş kuvvetler büyük şehirleri işgal edecektir.

Herkes bir kere sayıldıktan sonra kaç kişi arttığımızı anlıyacak ve ihtimal memlekete döviz temini için bazı ihracata müsaade verilecektir.

— Baba, hokkabazlık kârlı iş mi?

— Onu bana değil, piyasanın hokkabazlarına sor yavrum!

FIKRALAR

HARÇLIK

İlim ve fen sahasındaki son terakkilerden sonra dünyanın küçüldüğü artık sık sık tekrar edilen vecizelerden biri haline geldi.

Geçen gün yine bundan bahsediliyordu.

Hilmi Uran başını sallıyarak tasdik etti:

— Evet... Hakikaten dünya o kadar küçüldü ki herkesin eli Sam Amcanın cebine erişiyor!

KADIN GÖZÜ

Bir kadının idare ettiği otomobil Mefharet Yıldırım'a çarpmıştı. Mefharet Yıldırım polisin sualine cevap verdi:

— Hayır, otomobilin numarasına dikkat etmedim amma, arabayı idare edenin bir kadın olduğunu gördüm. İsterseniz kadını size tarif edebilirim: Arkasında fay kumaşından camgöbeği bir elbise, başında hasır şapka, şapkanın üzerinde bülbül kanadile papağan kuyruğundan mürekkep bir süs vardı. Boynunda 18 elmastan yapılmış bir kolye, bileğinde...

TESİR

Dr. Nuri Ömer Ergene geçen gün ahbaplarından birine soruyordu:

— Sigaranın zararları hakkında bir yazım çıktı. Okudun mu?

— Okudum.

— İnşallah artık sigarayı bırakmışsındır?

Arkadaşı güldü:

— Ne münasebet! Bilâkis, gazete okumayı bıraktım!

İHTİYAT

Arkadaşımın cebinde üç gözlük birden görünce şaşırdı ve:

— Nedir bu gözlükler böyle? diye sordu.

Öteki izah etti:

— Biri uzağı görmek için, diğeri yakını görmek için, üçüncüsü de ikisinden biri kaybolunca aramak için.

DAVA

Kocası aleyhine boşanma davası açan kadına hâkim:

— Peki, dedi. Yalnız, vazifem iki tarafı da ayrı ayrı dinlemektir.

Kadın hemen atıldı:

— Hay hay, reis bey. Annemi de çağırırım...

ÇOCUKTAN AL HABERİ!

Arkadaşının çocuklarını karşısına almış, konuşuyordu. Ortanca kıza sordu:

— Ayla sizin ablanız, değil mi? Peki, arkasından kim geliyor?

Kız derhal cevap verdi:

— Kimse gelmiyor. Babam da ondan şikâyetçi ya zaten. Geçen gün: «Peşine düşen olsa da evlendirsek, kurtulsak!» diyordu.

TEFSİR

Otomobil almıya niyet etmişti. Acentelerden birine girdi. Memur onu tehalükle karşılıyarak:

— Size öyle hızlı giden bir otomobil vereceğiz ki, dedi, akşam sekizde buradan kalksanız sabah üçte Ankaraya gidersiniz.

Müşteri:

— Peki, dedi, biraz düşüneyim.

Gitti.

Ertesi gün geldi:

— Otomobilinizi maalesef alamıyacağım, dedi.

— Neden?

— Düşündüm taşındım, muvafık bulmadım: Sabahleyin saat üçte Ankarada ne işim var!

TEHDİT

Doktor yaralıyı muayeneden sonra:

— Maalesef iki ayağınızı da kesmek mecburiyetindeyim, dedi.

Adam telâşla tehdide başladı:

— Ne yapıyorsunuz, doktor. Sakın ha! Böyle bir şey yaparsanız muayenehanenize bir daha ayak basmam!

Velet'ten Fıkralar

Bizim veled malın gözüdür. Daha ne olduğunu bacak kadarken belli ettiydi. Hiç unutmam, henüz konuşmıya başlamıştı. Daha doğrusu başlamamıştı da o cümleyle konuştuydu. Uyusun diye annesi ninni söylüyormuş. Bizim veled sağa dönmüş uyuyamamış, sola dönmüş uyuyamamış ve nihayet patlamış:

— Sussana be anne! Sus da rahat rahat uyuyalım!

BİLMECE

Bizim veled aklı evveldir. Mektebe başladığı sırada arkadaşları bilmece sormuşlar:

— Nefes aldığı halde yaşamıyan ne vardır?

Oradan ukalânın biri:

— Körük! diye atılmış. Veled gülmüş:

— Ne münasebet be, demiş, Halk Partililer!

BETERİ

Veled koşa koşa gidiyormuş.

— Ne acele ediyorsun? diye sormuşlar.

— Babam dövecek de eve çabuk gitmiye bakıyorum...

— Oğlum, demişler, insan dayak yemiye böyle koşa koşa gider mi?

Veled:

— Geç kalırsam annem eve dönmüş olur, demiş, onun eli daha ağır!

REKOR

Sene sonunda veled güle oynıya geldi:

— Baba, rekor kırdım. Sınıfta kaldım! dedi.

— Sınıfta kalmanın rekoru olur mu? diye sordum.

— Olur ya, dedi piç kurusu, benim on altı sıfırım var, benden sonrakinin 12!

TIPKISI

Burhan Felek son İngiltere seyahatinde Londra'nın meşhur şatolarından birini geziyordu.

Kılavuz izahat verdi:

— Bu şato beş yüz senedenberi aynıdır. O zamandanberi ne bir taşına dokunulmuştur, ne de bir çivi, mıhlanmıştır.

Felek dayanamdı, güldü:

— Desenize, tıpkı bizim İstanbul gibi!

SUSUZ TARAFINDAN

Bir arkadaşı Hüseyin Rifat'a sordu:

— Bakıyorum: Rakı içerken gözlerini yumuyorsun. Sormak ayıp olmasın amma, neden?

Hüseyin Rifat filozofvarî başını salladı:

— Sebebi mühim... Şu mübareği öyle severim ki, görür görmez ağzım sulanır. Fakat bilirsin ki ben rakıya su katmam... Onun için, bakmıya cesaret edemiyorum...

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Kardeşler Basımevi - İstanbul

SAYI: 824

Diş macunlarının en sıhhisi ve en güzelidir.

Mizah

— Sana bir oyun oynıyacağım ki...
— İyi ya., Ben de perdenin açılmasını bekliyorum!